

Zâna-Vrăjitoare

Brigitte Minne

cu ilustrații de Carl Cneut

SIGNĂTURA

Zâna Rozmarie locuia împreună cu mama sa pe un nor mare de pe cer, într-un castel cu turnuri mici, de aur. De ziua ei a primit o baghetă magică.

O baghetă magică și enervantă.

Rozmarie și-ar fi dorit mai degrabă o pereche de role.
Dar n-avea voie.

- Dacă o să cazi și o să-ți spargi nasul? o întrebă mama. Nu așa arată o zână. N-ar fi deranjat-o pe Rozmarie nici să primească o barcă de ziua ei.
- Dacă se răstoarnă și cazi în apă? oftă mama. Te-ai murdări pe rochiță și ți-ai strica pălăria. Nu, nu se poate!

Zânele trebuiau să fie mereu cuminți. Și ordonate.
Mâncau prăjitură fără să facă firimituri.
Beau ceai fără să-l verse pe ele și nu-și stropeau sau
nu-și pătau niciodată rochița.
Cu vocile lor microase spuneau doar povești gingașe.
Și, din când în când, fluturau din bagheta magică.
Lui Rozmarie zânele i se păreau teribil de
plictisitoare.
Și cel mai grav lucru era că și ea se număra printre ele.

Rozmarie ar fi preferat să fie vrăjitoare.